

Выходитъ у Львовѣ
щодня (крѣмъ недѣль и
гр. кат. святѣ) о 5-ой го-
динѣ по полудни.

Адміністрація
Експедиція подъ ч. 8
улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Фран-
цисканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимаютъ ся
лишь франкованіи.

Рекламаціи неоче-
татаніи вѣдѣній вѣдѣ порта.
Рукописи не ввертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Предплата у Львовѣ
въ Адміністрація „Газеты
Львовской“ и въ ц. к. Ста-
роствахъ на провинціи

на цѣлый рѣкъ 2 зр. 40 к.
на пѣвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . 20 к.
Поодинокѣ число 1 кр.

Зъ почтовою пере-
сылкою:
на цѣлый рѣкъ 5 зр. 40 к.
на пѣвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к.
Поодинокѣ число 3 кр.

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Ч. 204.

Середа 11 (23) вересня 1891.

Рѣкъ I.

Краевіи шпиталѣ.

На послѣдній сесіи поручивъ бувъ Соимъ краевому Выдѣлову предложити основне справоздане о способѣ покрываня выдатковѣ, колибъ була потреба ставити, побольшувати або перерабляти шпиталѣ на провинціи.

Сповняючи ту задачу, рѣшивъ краевый Выдѣлъ предложити Соимови передовѣствъ станѣ будынокѣвъ шпитальныхъ, въ якѣмъ они находили ся въ 1866 р., коли Выдѣлову краевому признано впливъ на ихъ зарядѣ, вѣдѣ такъ выказати, що зроблено за интвенціею краевского Выдѣлу вѣдѣ того часу ажъ до теперъ и зъ якихъ фондѣвъ, а вкѣнци предложити внесеня, якъ зарадити въ будучности потребамъ въ томъ вглядѣ.

Въ Бродахъ бувъ шпиталѣ мурованый въ 3-хъ низынихъ, тѣсныхъ та вожкихъ будынкахъ. Въ 1887 р. за старанемъ презеса пов. Рады поставлено новый будынокъ шпитальный, а старый зреставровано на салѣ для недугъ заразливыхъ. Фонду на се, близько 28.000 зр. доставивъ зелѣзный капиталъ шпитальный, що повставъ переважно зъ записѣвъ та складѣвъ.

Въ Бережанахъ шпиталѣ помѣщенный ще й до нинѣ якъ найгорше въ напятѣмъ будынку. Въ томъ шпиталѣ перебувае до 60 хорыхъ. Роздѣлене хорыхъ невозможливе, а недуги заразливѣ, дѣставши ся разъ до того шпиталю, пануютъ свободно. Всякы заходы, чтобы вышукати лѣпше помѣщене чи черезъ насъ чи

збудоване нового будынку, розбивали ся о нерадивѣсть громадской рады.

Въ Дрогобичи мѣстивъ ся шпиталѣ вѣдѣ 1831 року, т. е. вѣдѣ своего основаня въ монастири оо. Василіанъ. Въ 1878 р., коли громада побудовала будынокъ, станула за 48.000 зр. будѣвля, де мѣститъ ся шпиталѣ за рѣчнымъ чиншомъ 1850 зр.

Въ Яселѣ бувъ будынокъ шпитальный такъ маленький, що треба було вынаймити філію. Въ р. 1874 при подмозѣ удѣленого краевымъ Выдѣломъ задатку перебудовано чотиры салѣ, въ котрыхъ мѣститъ ся 40 ложокъ. Тота змѣна вѣдѣбилася хосенно такожь на зменшено числа смертности.

Въ Коломыи мѣстивъ ся шпиталѣ въ тѣсномъ будынку. Въ р. 1874 вѣдреставровано будынокъ и добудовано дѣмъ адміністраційный; пѣзичѣше побудовано павильонъ для недугъ заразливыхъ. Въ сѣмъ роцѣ домагае ся повѣтвый Выдѣлъ розширеня шпитальнаго будынку.

Подгайцѣ умѣстили шпиталѣ, признанный въ 1873 р. за публичный, въ будынку вѣдданѣмъ шпиталеву на власнѣсть. Въ колькохъ лѣтахъ будынокъ вѣдреставровано и розширено шпиталѣ.

Въ Перемышлѣ бувъ шпиталѣ помѣщенный якъ найгорше. Въ 1874 р. при помочи основного фонду и позички выставила громада хоршу будѣвлю, що може помѣстити 120 недужихъ.

Въ Ряшевѣ бувъ шпиталѣ помѣщенный въ 1866 р. въ вынаймленѣмъ будынку, вожкомъ и тѣсномъ, котрый не мѣгъ помѣстити

у сѣхъ зголошующихъ ся хорыхъ. Въ 1887 р. поставило мѣсто новый будынокъ коштомъ 40.000 зр.

Самборѣ мае до нинѣ власный будынокъ, котрый не мае нѣякихъ условинъ гігіеничныхъ. Всѣ заходы, чтобы помѣстити шпиталѣ въ вѣдповѣднѣйшѣмъ будынку, не довели до цѣли тому, що въ цѣломъ мѣстѣ нема вѣдповѣдного будынку, чтобы вынаймити, а до будованя нового будынку громада не хоче приступити, немаючи певности, що позичка, яку треба бы зятягнути, буде уморена зъ доходѣвъ шпиталю, особливожь тому, що Соимъ вѣдказавъ фѣ субвенціи, о котру просила громада въ 1889 р.

Въ Сяноку бувъ шпиталѣ якъ найгорше помѣщенный. Въ 1879 р. станувъ новый будынокъ на 80 ложокъ, а въ 1890 выставили домокъ адміністраційный.

Новый Санчѣ мавъ и мае власный будынокъ шпитальный, однакъ не вѣдповѣдно положеный середѣ торговницѣ, а до того зъ тѣснѣй. Заходы краевского Выдѣлу и громады, абы выбудовано новый будынокъ въ вѣдповѣднѣйшѣмъ мѣсци, на нѣчо не здали ся, головно задля браку жерелъ на роздобутокъ фондѣвъ.

Въ Снятинѣ бувъ шпиталѣ положеный въ напятѣмъ будынку, стоячѣмъ заразъ таки коло шинковѣвъ и стайнѣвъ. Въ 1874 р. примѣстила громада шпиталѣ въ закупленѣмъ будынку за 4.500 зр., котрый вже не выстае на теперѣшній потребности.

Станіславѣвъ мае власный будынокъ, котрый въ 1874 роцѣ розширено, добудовавши крыла.

Дарданелѣ и Константинополь.

(Дальше.)

Корабель нашъ, котрымъ приѣздаемо до Константинополя, пристае въ „Золотѣмъ Роу“ подѣ передмѣстемъ Галата и мы выходимо на берегъ. Тутъ пануе надвычайныхъ рухъ. Множество людей снуеъ улицями, а якъ рѣзородна есть ихъ ноша такъ и всѣлякими говорять они языками, по турецки, по арабски, по французски, по нѣмецки, по англійскій и т. д. словомъ чиста тутъ вежа вавилоньска. Розмовитисъ тутъ не трудно хочъ бы славянину, бо коли не стрѣтитъ ся якого Россіянина, котрыхъ тутъ есть богато або Болгарина, то певно — Чеха. Нашихъ братѣвъ зъ надѣ Велтавы знайдете якъ Нѣмцѣвъ всюды. Въ Галатѣ однакожь наибольше проживае Грековѣ, котры тутъ майже выключно займають ся гуртовною торговлею. Галата есть найбогатше и наибольше залюднене передмѣсте Константинополя; тутъ пристають всѣ кораблѣ военный, тутъ суть агентуры корабельный, урядѣ мытовый, биржа и т. д. Вдовжь берега тягне ся красна широка улица, котроу ѣде ся трамваемъ вѣдѣ старого моста на заливѣ ажъ подѣ саму резиденцію султана. Галату zaloжили въ 1261 р. Генуенцѣ, котры того року мусѣли перенести ся изъ старого мѣста на другій бѣкъ Золотого Рога. Зъ публичныхъ будынокѣвъ нема тутъ нѣякихъ такъ дуже цѣкавыхъ хибя лишь мечеть султана Баязета прекрасной архітектуры, а вѣдтакъ ще башня Галата

побудована Генуенцами въ 1348 р., поидѣ котру веде теперъ тунель зъ Галаты до Перы. Въ мечетѣ Баязета звертае особливо на себе увагу 20 колонъ (стовпѣвъ) десять зъ зеленого мрамора а 10 зъ граниту, престоль султана, водотрискъ и грѣбъ султана Баязета, котрый сей мечеть выставивъ.

На самѣмъ верху горба, подѣ котрымъ розложилася Галата, есть турецкій монастиръ дервишовѣ. (Слово дервишъ есть перекѣ и значитъ бѣдный. Дервишами называютъ турки тыхъ людей, що жиють по монастиряхъ и вѣдиравляютъ всѣлякы релігіиннѣ обряды). Цѣкаво зайти до сего монастиря вѣ второкъ або пятницю, коли дервишѣ около полудня вѣдправляютъ свои релігіиннѣ танцѣ. По серединѣ стае ихъ старшій „шейхъ“ и зачинае выгравати на сопѣлѣ. Дервишѣ уставляютъ ся доокола него и на данный знакъ зачинають крутити ся вѣ въ одну сторону. Кождый зъ нихъ крутитъ ся насампередѣ доокола себе, а рѣвночасно всѣ доокола шейха и такъ крутятъ ся всѣ цѣлыми годинами доки ажъ не послабнуть. Танецъ сей мае представляти кружѣне звѣздъ доокола себе, а вѣдтакъ доокола сонця.

Зъ Галаты переходимо до Перы (Пера, значитъ по турецки: „на тамтѣмъ боцѣ“). Ся часть мѣста есть вже зовсѣмъ побудована на ладѣ европейскій. Ще до 1870 р. представлялася она дуже погано; въ томъ роцѣ въ червию выгорѣла она зовсѣмъ и вѣдѣ того часу побудовалася на ново але вже зовсѣмъ на ладѣ европейскій. Черезъ цѣлу Перу тягнѣсь широка и на 1200 метрѣвъ довга улица, а вдовжь неи стоять хоршій домы. Тутъ находятъ ся

майже всѣ посольства заграничнѣ, тутъ есть межинародна почта и телеграфъ, полиція, и тутъ наибольше всѣлякихъ церковъ християнскихъ. Зъ посольскихъ будынокѣвъ найкрасшій: посольство англійске, французке и россійске. Лѣтомъ однакожь мало хто тутъ зъ европейскихъ дипломатѣвъ проживае; всѣ выѣздають до Терапи и Буюдере надѣ Босфоромъ. Пера мае такожь два прекраснѣ публичнѣ огороды, удержуванѣ зовсѣмъ на ладѣ европейскій.

Коли звернемось трохи на полудне вѣдѣ Перы до передмѣстя Топъ-хане а зъ вѣдѣи пойдѣмо трохи дальше вдовжь береговѣ Босфору, то ажъ теперъ представитъ ся намъ повна характеристика Константинополя. Жадне мѣсто въ свѣтѣ не представляе такой рѣзородности будынокѣвъ и домовъ якъ Константинополь. Побѣчь величезныхъ и массивно збудованыхъ палатъ, пѣднимають ся тоненькы вежь мошей, стоять окруженѣ зеленею красною збудованѣ турецкѣ двѣрки, званѣ кюсками, а помѣжь ними розкиненѣ старѣ, драгитивѣ и вальячѣя домы зъ дерева бѣднѣйшихъ Турковѣ. Вѣдѣ Топъ-хане починаеъ рядѣ величавыхъ палатъ, збудованыхъ вже въ новѣйшихъ часахъ, переважно за Меджѣда и Абдѣ-улъ-Азиса, котры миліоны коштували. Абдѣ-улъ-Азисъ бувъ особлившій чоловѣкъ. Вѣнъ любивъ величавѣсть и красу, и сыпавъ грѣшми, чтобы лишь вдоволити своѣй пристрасти, не пытаючи, зъ вѣдки мають ихъ набрати его министры. Та пристрасть зруйнувала финансы державы. Вѣнъ любувавъ ся въ величавыхъ будынкахъ, хоршыхъ жѣнкахъ и — дикыхъ звѣряхъ. Въ его гаремѣ было до дванацять сотѣ невѣльницъ. Своимъ

Сокаль має шпиталь повѣтовий, помѣщений въ добромъ будынку, закупленомъ повѣтовою Радою. Теперь задумує повѣтова Рада перенести той шпиталь зъ рынку за мѣсто.

Стрый не мавъ зразу власного будынку шпитальняного, доперва въ 1878 р. вѣддано на шпиталь хорымъ нову будовлю, поставлену громадою при пѣдмозѣ краевого фонду.

Въ Тернополи єсть шпиталь до теперякъ найгорше помѣщений у власномъ будынку. Намѣряють ставити новый будынокъ шпитальняный на 100 лѣжокъ.

Въ Залѣщикахъ бувъ шпиталь умѣщений въ тѣсномъ будынку, вѣдтакъ его розширено, однакъ наплывъ хорыхъ такъ великій, що заходить потреба дальшого розширення.

Въ Золочевѣ бувъ шпиталь при обяты въ зарядѣ повѣту, якъ найгорше умѣщений, хочъ посѣдавъ свѣй питомый фондъ основный. Однакъ повѣтова Рада закупила зъ того фонду новый будынокъ за 24.000 зр., а зъ решты та зъ оцадностей въ господарцѣ, розширила заведење прибудованемъ пральнѣ, лютрынѣ и дому передпохоронного.

Въ Жовквѣ мавъ шпиталь свѣй власный будынокъ. Въ 1872 р., коли краевый Вѣдѣль поручивъ умѣстити часть боежевѣльныхъ въ тамошній філіи, будынокъ той вѣдреставровано и поставлено офіцину коштомъ 8.184 зр.

Зъ того зѣоставленя показує ся, що помѣщенє нашихъ шпиталѣвъ повѣтовыхъ въ хвили, коли край перенимавъ ихъ въ свѣй зарядѣ, було ще вельми а вельми недостаточне.

Теперь шпиталѣ въ Дрогобичи, Мелѣ, Коломыи, Перемишлі, Ряшевѣ, Сяноку, Сокалю, Станиславовѣ, Стрию, Золочевѣ и Жовквѣ помѣщено вже, вѣдповѣдно до скупыхъ средствъ нашего краю, досыть прилично.

Шпиталѣ въ Подгайцахъ, Снятинѣ и Залѣщикахъ вымагають вже розширення своихъ будынкѣвъ.

Въ Бережанахъ, Самборѣ, Тернополи, евентуально въ Санчи треба конче будовы новыхъ шпиталѣвъ.

Краевый Вѣдѣль рѣшивъ представити Соймови внесеня:

а) Зъ громадами, въ котрыхъ заходить потреба умѣщення вже истнующого шпиталу въ новомъ будынку, має краевый Вѣдѣль заключати умовы, котрыми зобовязавъ бы громады до поставленя нового будынку шпитальняного

коштомъ громады зъ правомъ регрессу до фонду основного и запасового, коли де єсть, а такожъ зъ правомъ побирати зъ доходѣвъ шпиталу чиншь вѣдъ найму нового будынку въ высотѣ, не переступающей рать амортизаційныхъ вѣдъ выданои зъ громадского фонду сумы, чи то власной, чи позиченои и то доти доки тотя сума не буде уморена.

б) Краевый Вѣдѣль не буде предлагати Соймови прошеня репрезентацій повѣтовыхъ и громадскихъ о признање заложныхъ ними шпиталѣвъ за загалный и публичный заведење, коли не вѣддадутъ шпиталеви на власность того будынку, въ котромъ шпиталь мѣстити ся, разомъ зъ цѣлымъ улаженемъ внутрѣшнымъ и коли не зобовязуть ся фондацийнымъ актомъ оплачувати на будуще зъ власныхъ фондѣвъ, безъ претенсій до фонду краевого або шпитальняного — всякихъ надзвычайныхъ выдаткѣвъ, полученныхъ зъ зарядомъ шпиталу, чи то на нову будову, чи на добудованє, чи перебудованє дарованого будынку, чи вѣдѣнці на внутрѣшне улаженє добудованыхъ частей.

Переглядъ політичный.

Спѣльный конференціи міністрѣвъ закнчили ся вчера. Зачувати, що міністерство войны въ выду енергичного выступленя обохъ міністрѣвъ фінансѣвъ попустило значно изъ своихъ жаданъ и длятого нема обавы, чтобы рѣшновага бюджета була нарушена. Ц. к. бюро корреспонденційне доносить навѣтъ выразно, що оба правительства выказали бажање, чтобы черезъ высій жаданя военной управы не настала нѣяка змѣна въ бюджетахъ маючихъ предложити ся обома министрами фінансѣвъ. Подвышенє военного бюджета не буде больше выносити якъ 6 до 8 мил. зр.

Пѣсля Montagsrevue має бути скликана Рада державна межы 7 а 10 жовтня и zarazъ приступити до нарады надѣ бюджетомъ на 1892 р. Згадана газета єсть того погляду, що палата послѣвъ упорасє скоро зъ бюджетомъ, бо разъ вѣдносны партій парламентарныхъ въ засадѣ не змѣнили ся а вѣдтакъ и дебата бюджета не прибере великихъ размѣрѣвъ. Спѣльный делегаціи мають зѣбрати ся дня 7 падолиста.

Зъ Петербурга доносять, що добровольна російска флѣота дѣстала приказъ перевезти

до пять недѣль зъ Кавказу черезъ Батумъ до Севастополя и Одессы 8 до 10 тѣсячѣвъ волякѣвъ.

Вѣдъ якогось часу роблять ся въ Петербурзѣ безнастанно и то днями и ночами пробы зъ баллонами военными. Міністерство войны закупило въ послѣднихъ часахъ значну скѣлькѣсть баллонѣвъ найновѣйшой конструкціи и богато апаратѣвъ фотографичныхъ.

Пѣсля найновѣйшихъ вѣстей зъ Петербурга панує на афганской граници повный покой.

Въ добре поинформованыхъ кругахъ берлинскихъ говорятъ, що въ теперѣшну пору не грозитъ нѣяка небезпечность зъ балканского пѣострова а збираюча ся и чимъ разъ грѣзнійша небезпечность въ Хинахъ займає такъ цѣлу увагу Франціи, що она змушена уникати всякихъ запутанинъ въ Европѣ.

Вже и берлинскій Tageblatt звертає увагу на потребу зѣблѣшеня военного бюджета въ Австрії. Газета ся обговорює вправдѣ дуже симпатично послѣдній австрійскій маневры, але доказує подобно якъ звѣсна брошура о военномъ бюджетѣ въ Австрії недостатчу офіцирѣвъ въ австрійской арміи, потребу зѣблѣшеня компаній вже въ часѣ мира и т. д.

Вѣсти, будьто бы Россія и Франція задумували поробити якъсь спѣльный кроки, чтобы спонукати Англію уступити ся зъ Египту, суть зовѣмъ безѣдетавныи. Правительство російске єсть такожъ противне межинародной конференціи въ справѣ отвореня Чорного моря для военныхъ флѣотъ чужихъ державъ. Ухвалу въ сѣмъ дусѣ уважала бы Россія за причину до войны.

Політики ломили собѣ голову, яке становище займе новый великій везиръ Джевадъ-паша, чи вѣдѣ стане по сторонѣ Россіи и Франціи чи по сторонѣ тридержавного союза а вѣдѣ розпочавъ свою дѣяльність чисто внутрѣшными справами. Насампередъ заказавъ правѣвѣрнымъ магометанамъ заходити до шинкѣвъ и теперъ полиція ихъ зъ вѣдтамъ гонитъ, а вѣдтакъ выдѣвъ приказъ, що въ лазняхъ не смѣе бути служба понизше 25 лѣтъ.

Бувшому везирови Кіямилеви-пашѣ вызначивъ султанъ на доказъ своєи прихильности для него и чтобы заперечити вѣсь лѣожній погоლოსки ажъ 30 тѣсячѣвъ пѣстрѣвъ (3000 зр.) мѣсячной пенсіи.

жѣнкамъ ставивъ вѣдѣ прекрасный кіоски и украсивъ ихъ стѣны у внутрѣ дорогими футрами, золототкаными коврами, золотомъ та дорогимъ камѣнемъ. Вѣдѣ тѣ палаты та кіоски стоять нинѣ пусткою мовъ зачарованій, якъ бы чекѣючи, чи щаслива чия рука не воскреситъ въ нихъ давнє житє. Дарма описувати тутъ вѣдѣ ихъ красу, тожъ приглянемось лишъ кѣлькомъ найважнѣйшимъ палатамъ, якій розложились тутъ надѣ Босфоромъ.

Оглянувши въ Топъ-хане величезну касарню артилеріи и фабрику пушокъ та прекрасный мечетъ Махмудіє, котрый єсть взрѣчемъ будовы для вѣдѣхъ теперѣшныхъ мечетѣвъ а наконецъ ще и водотрыскъ, котрого стѣны обложєны синими кафлями, гранітомы и пурпуровымъ алябастромъ, переѣзжаємо дальше трамаємъ попри мечетъ султанки Валіды и театръ до давной султанской резиденціи Дольма-Баче-Серай. Єсть то прекрасный новѣйший вже будынокъ весь зъ бѣлого мрамору, котрого фронтъ єсть 800 метрѣвъ довгий, и має больше якъ триста комнатъ, зъ котрыхъ кожда инакше украсена. Красу тыхъ комнатъ годѣ описати; чоловѣкъ просто своимъ очамъ не вѣритъ, коли то все видитъ, єму здаєсь, що єсть въ якѣмсь зачарованомъ замку. За сею палатою пѣднимає ся величезный будынокъ, котрый займає больше якъ чотыри тѣсячѣ квадратowychъ сажнѣвъ не вчисляючи въ то городѣвъ; єсть се школа для войсковыхъ лѣкарѣвъ а рядомъ зъ нею стоить и касарня кавалеріи.

За Дольма-Баче єсть лѣтна султанська резиденція звана Чираганъ а коло ней 19 домѣвъ молитвы, мѣжъ котрыми 9 мечетѣвъ и

кѣльканацять прекрасныхъ кіоскѣвъ. Чираганъ побудувавъ султанъ Абдѣ-уль-Азієвъ въ 1870 р. Трошки на пѣвнѣч вѣдѣ Чирагану єсть резиденція теперѣшного султана, Абдѣ-уль-Гаміда, звана Илдієвъ-Кіоскомъ, що значитъ по нашому „звѣздиный двѣръ.“ Тутъ проживає якъ на турецкого султана зовѣмъ скромненько той, котрого повный титуль єсть: „Царъ надѣ царями, князь надѣ князьями, роздатель коронъ, тѣнь Бога, володѣтель Чорного и Бѣлого моря, Азій и Европы.“

Палата Илдієвъ-Кіоскъ подобаюча трохи на монастирь, трохи на англійску вѣдлю займає зѣ вѣма будынками великій простѣръ на скалистомъ горбикѣ надѣ Босфоромъ. Палата султаньска єсть обвєдена докола муромъ и трудно до ней дѣстати ся. Самъ кіоскъ султаньскій стоить середѣ прекрасного парку, въ котромъ повно ставкѣвъ и штучныхъ водотрыскѣвъ а побѣчъ него стоить ажъ повныхъ 12 другихъ кіоскѣвъ, котрыхъ вѣкна заслонєны густыми деревляными рѣштками. То знакъ, що тутъ мешкають жѣнки. Въ пятьохъ зъ тыхъ кіоскѣвъ мешкають „кадіны“ або першій жѣпки султана, въ другихъ пятьохъ жѣпки другого ряду, въ одномъ султанка-мати а въ одномъ начальница гарему. Коли звѣжимо, що въ кождѣмъ зъ тыхъ дворѣвъ муситъ бути шо найменше 50 людей, то легко спѣзнати, шо Илдієвъ-Кіоскъ муситъ бути досыть густо залюдненый. Кіоски теперѣшныхъ султанѣвъ не суть такъ богато украсеній, якъ бували и. пр. за султана Абдѣ-уль-Азієса; теперѣшний султанъ украшує ихъ лишъ рожками, шо єму далеко дешєвше приходитъ. Кіоски першихъ пятьохъ жѣнокъ, обсаженій докола червоными

рожами а кіоски другихъ пятьохъ жѣнокъ, зъ котрыхъ шо року одна вѣддає ся за якогѣ молодого достойника двѣрского, обсаженій бѣлыми рожками. Роза єсть на Выходѣ взагалѣ дуже улѣблєнымъ цвѣтомъ, котрый навѣтъ въ релігій магометаньской грає не послѣдну рѣлю. Въ коранѣ (книзѣ вѣрны магометаньской) стоить, шо коли пророкъ Туркѣвъ, Магометъ вѣхавъ на кони до неба и такъ утомивъ ся, шо ажъ зъ него и зъ коня пѣтъ капавъ, то зъ каплѣвъ пророка зацвила червѣна роза а зъ каплѣвъ коня бѣла; тамъ, де капнувъ пѣтъ зъ архангѣла Гавриїла, котрый єго провадивъ до неба, тамъ зновѣ зродилась жѣвта роза.

Але не треба думати, шо Абдѣ-уль-Гамідъ то султанъ, якъ декотрій давнѣйшій, шо лишъ сидѣли въ гаремѣ. Вѣдѣ чоловѣкъ спокойный, тихій и робѣтящій, котрый цѣлыми днями займаєсь справами своєи державы, притѣмъ розумный, але и вѣчно наляканый и черезъ то трохи недовѣрчивый. Вѣдѣ рядитъ самъ въ державѣ, а не министры. Шо дня мусѣть министры складати єму рапорты и приносятъ єму вѣдѣякі акты, котрї вѣдѣ прочитує и на другой день вѣддає имъ назадъ, подописувавши до нихъ зъ боку своєи замѣтки. Въ вѣльныхъ хвиляхъ, звѣчайно раненько, — Абдѣ-уль-Гамідъ вѣстає дуже рано — йде вѣдѣ до города на проходѣ и тутъ оглядає кожде деревце, кожду грядѣчку. По проходѣ перечитує або акты або газету, котру пишуть для него два найбѣльшій єго вѣрники, подаючи въ нѣтъ найважнѣйшій выписы зъ вѣдѣякихъ газетъ, особливо то, шо говорить свѣтъ о нѣмъ и єго державѣ. Обѣдъ у султана трєває коротко, навѣтъ гѣлевій обѣды не тягнуть ся довше якъ

Новинки.

— **Е. Екц. п. Намѣстника** гр. Баденіого приймав въ недѣлю Е. Вел. Цѣсаря на приватной аудіенціи.

— **Справы особисті.** Др. Витовъ Коритовскій, віцепрезидентъ краевой дирекціи скарбу приѣхавъ до Львова.

— **Конкурсъ.** На посаду старшого комісара, евенгуально комісара, а такожъ на посаду конціпіента при Дирекціи поліціи у Львовѣ розписано конкурсъ въ ретинцемъ поданъ до 10 жовтня с. р. до Президіи Дирекціи поліціи у Львовѣ.

— **Службову присягу** на руки Намѣстника вложили дня 2 с. м. новоименованіи урядники „Заведенія убезпеченія робітниківъ вѣдь випадковъ для Галичини и Буковини у Львовѣ“ пп.: Людвикъ Погурскій, касієръ; Симеонъ Хандересъ, ліквідаторъ; Володиславъ Желеховскій, адьюнктъ; Іванъ Кемпинскій и Маріянъ Гурскій, асистенти; Кав. Борковскій, Робертъ Айгнеръ и Василь Хойнацкій, практиканты.

— **Новѣтова Рада въ Рудкахъ** уконституувала ся дня 17 с. м. въ той способъ, що на презеса выбрано гр. Андрѣя Фредра, на аступника п. Казим. Курка. До **Выдѣлу** ввійшли пп.: Альбінъ Райскій, Мечиславъ Левицкій; оо.: крил. Мих. Камѣнскій, Мих. Матковскій и Мих. Косъ.

— **Испыты квалификаційні** для учителей школь народныхъ звичайныхъ и выдѣловыхъ розпочались передъ львовскою комісією вчера т. с. въ понедѣлокъ испытомъ письменнымъ. Кандидатовъ и кандидатокъ зголосило ся 118. Испыты устный розпочнуть ся въ четвергъ о 8-ой годниѣ рано. Яко членъ испытковой комісії бере участь такожъ посоль до Рады державной, проф. Олександръ Барвѣнскій.

— **Мошеиъоръ Чяска** — якъ доносить въ Риму — е великимъ знатокомъ вехднихъ обридѣй церковныхъ и вехднихъ языкѣвъ и тому власне заименувавъ его Папа делегатомъ на руской синодъ у Львовѣ. Крімъ того е ще Преосв. еп. Чяска чоловікомъ глубокой науки, и ся головою поставила его на епископѣкомъ престолѣ, о котрый вѣдъ, буйши смиреннымъ монахомъ закона св. Августа зовсѣмъ не убѣгавъ ся.

— **Щедры даръ.** Графини Марія въ Голѣвскихъ Чарковска жертвовала на интернатъ для кандидатокъ женской семинарии учительской у Львовѣ 20.000 ар. За ты грошѣ має побудувати ся або закупити ся **домъ** на буреу для двѣчатъ, котрій хотять посвятити ся учительскому знанью, а не мамини помочи и валежитой опѣки, мусять горко и тяжко неравъ бороти ся, чтобы наукою добити ся кусника хлѣба. Справою того интернату занимае ся комітетъ, до котрого входятъ учитель женской семинарии учительской у Львовѣ.

годину. Стравы подаютъ якъ за султана Абдѣуль-Азіса на золотыхъ и сѣбныхъ полумискахъ. Служба при столѣ убрана зовсѣмъ по европейски, лишь має на головѣ червоні шапочки (фесы). Разъ въ тыждень — звичайно въ четверть — иде султанъ зъ кѣлькама вѣрными слугами въ гостию до своей першой жѣнки. Коли султанъ являєсь публично, то выѣздитъ завѣгды на кони; тогди бубнятъ и трублятъ, музика грае а все войско и народъ витають его громкими окликами.

На вехдну повидѣвъ вѣдь Илдіє-Кіоску и Чирагану тягне ся вже попадъ Боефоръ пѣлый рядъ мѣщевостей, котрій, хочъ ще належать до Константинополя, подобають ббльше на села. повні густыхъ лѣсковъ циприсовыхъ, морвовыхъ и лавровыхъ, зъ-посередъ котрыхъ на мальовничихъ горбахъ виглядають численні палаты, мошеѣ, кіоски и двѣрки богатныхъ Туркѣвъ и европейцѣвъ. Мѣщевости ты то: Ортакен, Куру-чесе, Арнауткеи, Бебеки, Терапія и Буюкдере, двѣ послѣдній вѣддалені вѣдь мѣста около пять миль дороги. Но мы не поїдемо ажъ туды а вернемось до старого мѣста, до Стамбула.

(Конецъ буде.)

— **Зѣгна властителейъ.** Въ снятиньскомъ повѣтъ закупила маєтнѣсть Борщѣвъ вѣдь Бретлера и Бехера п. Пузинова, а маєтнѣсть Тучапы купивъ вѣдь Хаима Ернста п. Богосевичъ, Вѣрменианъ зъ Мілієва на Буковинѣ.

— **Убийство.** Сеи недѣль зѣшли ся около 5 год. зъ полудня два муларѣ, Андрѣй Паличакъ и Іосифъ Романъ до шинку Герша Дікера при Валовой улици. Зайшла мѣжь ними бесѣда а вѣдтакъ и суперечка. Мабуть подохоченый Андрѣй Паличакъ въ злости вхопивъ за сифонъ (фляшку зъ содовой воды) и почестывавъ нимъ товариша кѣлька разѣвъ такъ мѣчно въ голову, що той упавъ вѣмѣлѣый зъ болю на землю. Шинкаръ подвѣгъ Романа зъ землѣ и положивъ его на лавцѣ а Романъ заравъ заснувъ — а 7-ой годниѣ рано аснувъ вже на вѣки. Паличака арештували.

— **Проклавъ женихъ** ще нѣмъ оженивъ ся. Вечеромъ сеи недѣль мало вѣдбути си въ одѣмъ зъ тутешныхъ костелѣвъ вѣнчане якогось Юстина Рихлицкого зъ кухаркою Апольноією Берекъ. Прибрана у вѣсѣльный шаты панна „молода“, тужно поглядала на дверѣ, коли появить ся п. „молодой“ що ще десь рано поїшовъ купувати обручки зъ одержаного напередъ завдатку зъ приданого въ квотѣ 55 ар. Розслала за нимъ по мѣстѣ дружбѣвъ, готовыхъ до сповнѣния свос вайповажѣйшой службы — послуги передъ вѣлтаремъ — та дарма! Вѣсѣльна дружина засѣла вечеромъ сама до стола, а закурена п. молодца поїшла на полицію звѣдаться, чи не приключилось вѣй нареченому яке лихо, а особливожъ, чи не моглабъ она якимъ способомъ побачити ся зъ нимъ и поговорити кѣлька слѣвъ про вѣсѣльный задагтокъ...

— **Нагла смерть.** Въ Сокали номеръ нагло на ударъ апоплектичный тамошний адвокатъ др. Гольдбергъ.

— **Крадѣжъ.** Сими часами пробивъ якийсь злодѣй муръ въ будынку податкового уряду въ Сокали и добувъ ся до канцелири, де находила ся зѣлѣвна каса податкова. Злодѣй пробовавъ дѣстати ся до касы, однакъ се ему якомъ не удало ся, тому мусѣвъ идоволити ся лише малою грошевою квотою, яку подибавъ въ одѣмъ столику, и зъ тымъ опустивъ урядъ.

Всячина.

— **Величезне жерело** нафты добуто сими днями въ Баку въ Россіи, надъ озеромъ Каспійскимъ. Жерело то бухало отворомъ на повтора стопы въ промѣрѣ широкою струею черезъ десять дѣлѣвъ и то зъ такою силою, зъ якою летить куля выстрѣлена зъ арматы. Жерело то давало черезъ той часъ ибеля приближеныхъ обчислень двѣста тысячѣвъ сотнаровъ нафты на добу. Єсть то отже найбільше жерело яке доси добуто.

Господарство, промыслъ и торговля.

Ужитокъ муки изъ зрелого збѣжа.

Коли подчасъ жнивѣь бувають великіи зливвы, то часто зрастае ся дуже богато жита и пшеницѣ такъ, що они лишь дуже мало або и зовсѣмъ непридатні на хлѣбъ. Не легко оцѣнити, кѣлька черезъ то пропадае збѣжа придатного на хлѣбъ и о скѣлько черезъ то, особливо здорове, не зрелое жито, мусить ити въ цѣвъ въ гору. Найгорше терпятъ на томъ маліи господарѣ, котрій не лишь не можуть знайти купця на свое зѣнсоване збѣже, але и не могутъ муки зъ него уживати на хлѣбъ. Але богато и другихъ людей, що печуть хлѣбъ дома, мають черезъ то немало страты, купуючи муку изъ зрелого збѣжа, бо не могутъ ен вѣдтакъ на хлѣбъ ужити. Не вѣдь рѣчи отже буде розказати тутъ про досѣдъ, який зробивъ саскій хемикъ Леманъ въ Вайдлицѣ коло Бавценъ въ Саксоніи.

Саске министерство дѣлъ внутрѣшныхъ поручило було Леманови розслѣдзувати хемічно вѣлѣякій артикулы поживы и вопъ взявъ ся мѣжь иншимъ розслѣдзувати, о скѣлько зрелое збѣже єсть придатне на поживу. При томъ пришовъ вѣдъ до того переконаня, що мука изъ зрелого збѣжа черезъ то єсть недобра на хлѣбъ, що въ зернѣ, коли оно скѣль-

чить ся, розпускае ся такъ званыи клейникъ (клеберъ), та часть муки, котра робить тѣсто и надае ему пружности, та причинаєсь до того, що тѣсто даєсь вытягати, а вѣдтакъ ще крохмаль въ зернѣ и муцѣ переходить въ цукоръ. Дальше переконавъ ся вѣдъ, що сѣль має ту силу, що не допускае, чтобы клейникъ розпускавъ ся и черезъ то надае ему назадъ ту власнѣсть творити тѣсто.

На подѣставѣ сего досѣдъу, робивъ вѣдъ отже дальшій досѣдъ въ войсковѣй пекарни въ Дрезднѣ. Вѣдъ взявъ мѣру жита, що важила 160 фунтовъ. Майже кожде зерно того жита було скѣльчене. Вѣдъ змоловъ то жито и дѣставъ зъ него 102 фунты доброй муки, 17 фунтовъ послѣднѣйшой, 15 и пѣвъ замѣсной, 16 и пѣвъ фунта грису, а на ометию и другу страту припало 9 фунтовъ.

Зѣ доброй муки взявъ вѣдъ 40 фунтовъ и додаючи 31 фунтовъ воды и квасного тѣста розчинивъ тѣсто, якъ то звичайно робить ся, на хлѣбъ. Коли вѣдтакъ зъ того тѣста спечено хлѣбъ, то показало ся, що бохонцѣ, котрій передъ тымъ ще точно вѣдважено, въ печи дуже порозлазили ся, поробили ся зъ нихъ плитки, шкѣрка зовсѣмъ вѣдставала а въ серединѣ бувъ грубыи ажъ синявий закалецъ. Колижъ другимъ разомъ додано до тѣста соли розпушено насампередъ въ водѣ и то на кождѣй три фунты муки по лутви и одной третинѣ (значить ся на повтора кѣлька муки одно дека соли розпушено въ водѣ), то хлѣбъ бувъ вже зовсѣмъ красный, вырѣсь добре, въ серединѣ бувъ пухкій и смачный. Досѣдъ зъ мукою изъ зрелой пшеницѣ не выказали доси доброго успѣху и для того роблятъ ся дальше.

Показуєсь отже, що достаточный додатокъ соли до житного тѣста хочъ бы и зъ муки изъ зрелого жита, робить то, що хлѣбъ буде добрый. При томъ треба мати ще и то на увазѣ, що достаточна скѣлькѣсть соли причинаєсь до легкого травленя хлѣба и не допускае, чтобы вѣдъ борзо плѣнѣвъ.

Торгъ збѣжемъ.

22 вересня	Львѣвъ	Тернопѣль	Подволочыска	Ярославъ
Пшеница	10—10.25	9.70—10—	9.50—10.10	10—10.50
Жито	8.00—8.65	8— 8.40	8— 8.50	8.25—8.70
Ячмѣнь	6.50—7.70	6— 7.25	6— 7—	6.50—8—
Овесъ	7.00—7.30	6.80— 7—	6.70— 7—	7.00—7.40
Горохъ	6.50—9—	6.50— 8—	6.25— 9—	6.50—9—
Вѣка				
Рѣпакъ	13—13.50	13—13—	13—13.25	13—13.50
Хмель	55—60—			
Конюшина чер.	42—52—	41—48—	41—47—	42—52—
Конюшина бѣла				
Оковита	17—17.70			

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Оковита готова за 10.000 літр. пр. Іосо Лавровъ вѣдь 18.50 до 19.50 ал.
Жито пошукуе ся.
Хмель вѣдь 55— до 60— за 56 кильо

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣденъ 22 вересня. Вчера закѣнчились спѣльный конференціи министровъ подѣь проводомъ Е. Вел. Цѣсаря. — Номеръ тутъ профессоръ гісторіологѣи, др. Ведль.

Римъ 22 вересня. Папа выславъ до кард. Шенборна въ Празѣ, до архієп. Кременца въ Кольоніи и кѣлькаохъ другихъ князѣвъ церкви письмо, въ котрѣмъ выступае противъ поединковъ.

Софія 22 вересня. Кн. Фердинадъ выѣхавъ вчера зъ Сандровы до Шумлѣ на мацевры.

Лондонъ 22 вересня. Репрезентантъ чіліиской дѣставъ вѣетъ подтверждающую смерть Бальмацеды.

Вѣдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Ретельна и користна пропозиція.

Особа інтелігентна могла б сейчас вложити яко позичку до вже існуючого, цілком певного інтересу 3 до 5 тисячей злр. отримає крім відповідної безпеки капіталу, відповідне помешкання і ціле удержання, а о скільки буде міг бути ужитим в ділі, (хоті би лиш до провадження каси в склеп) одержить особну нагороду.

Ближша відомість у п. Болеслава ЛЯСКОВСКОГО у Львові, ул. Пекарська, ч. 21.

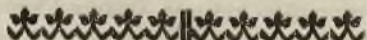
АПТЕКА ПОДЪ „СРЪВНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

порукає:

Знамениті средства до консервованія зубів и яселъ и удержанія ямы губной въ цѣлковитѣй чистотѣ, именно Порошокъ до зубівъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлостъ и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклина хоронить ихъ передъ спорохнѣlostiю. — Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настѣй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожъ и вода салицилова, котрой пару капель розпуценныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи неприємный смакъ, а такожъ забезпечує ясла передъ всіма слабостями.

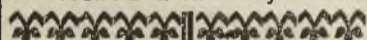

Въ мѣйскѣмъ бюрѣ, (готель Жоржа), выдає ся карты объѣзды, котры приносять знижку 25—30% за звичайными билетами.

Тожє выдає ся звичайнѣй карты подорожнѣй на лінію Кароля-Людвика по оригінальній цѣнѣ.

Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.

Іосифъ І. Ляйнауфъ.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибокѣвъ незрѣване средство диететичне, выграбляє фабрика виробѣвъ гігієнично - диететичныхъ Леопольда Литвинського у Львові и высылаетъ щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ одетушахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ есть найлѣпшимъ зъ існуючихъ средствъ одживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика Леопольда Литвинського, Пекарська 21, або контора Л. Литвинського при ул. Валовой, ч. 14.

Понеже новою уставою торговельно-промисловою строго заборонено домокружну продажъ вещей церковныхъ объѣзжающимъ по селахъ и мѣстечкахъ, всякія вещи церковныя, якъ фелоны, хоругвы и прч. спродавати, — проте поручає:

ТОРГОВЛЯ РЪЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ АНТОНІЯ СТАХІЕВИЧА

въ Тернополи,

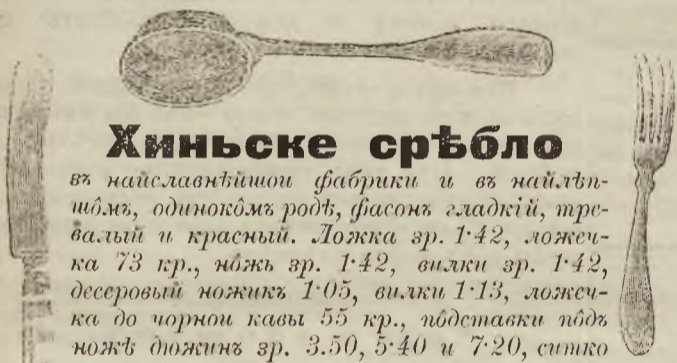
Всечестнѣйшому Духовенству, Брацтвамъ церковнымъ велико заосмотреный складъ матерій церковныхъ на фелоны и спродаетъ по цѣнахъ зниженыхъ фелоны (свѣтлыя, багрянныя, зеленныя и черныя): зъ вовняного найлучшого адаманку по зр. 30, 34, 40, зъ пѣшшвовковыхъ матерій французскихъ по зр. 45, 52, 58, 65, зъ шовковыхъ матерій французскихъ по зр. 70, 80, 90, 100 и вышше.

Хоругвы брацкѣй зъ вовняного найлучшого адаманку зъ вышитыми крестами по зл. 20, зъ образами по зл. 30. — Хоругвы шовковыя по зл. 70 и 75.

Всяку утварь церковную, якъ шаль до монстраціи, бурсы, дальматики, стихарѣ и прч. въ великомъ выборѣ на складѣ.

Направы фелонѣвъ принимає ся.

Упрашаю всякѣй замовленя впротѣ до торговель мои адресуваши. На желане высылаетъ готовѣй церковнѣй до выбору, або пробки матерій.

Хиньске срѣбло

въ найславнѣйшой фабрици и въ найлѣпнѣйшомъ, одинокѣмъ родѣ, фасонѣ гладкѣй, трѣвалѣй и краснѣй. Ложка зр. 1-42, ложечка 73 кр., нѣжъ зр. 1-42, вилки зр. 1-42, десертный ножикъ 1-05, вилки 1-13, ложечка до черной кавы 55 кр., подставки подъ ножѣ дожинѣ зр. 3-50, 5-40 и 7-20, ситко до гербаты 75 кр. Также суть лѣвтарѣ, канделябры, тацы, этажеры, цуркорницѣ и т. п. Цѣны сталѣ. Цѣнники на жадає.

«Казиміръ Левицкій,»

Львовъ, улица Трибунальска.

Головнѣй складъ для Галичины.

Мешканьцѣ Львова!

могутъ хѣснувати ся знаменитымъ винаходкомъ проф. Соксельета

молоко стерилизоване

пѣсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ іштучныхъ кормѣвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ груднѣй.

Дѣти, скормленѣ тымъ молокомъ не слабують на жаднѣй слабости жолудковѣй або кишковѣй и въ загалѣ не подлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокѣвъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два рава тѣлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя прѣймає

Контора Леопольда Литвинського,

у Львові, при улицѣ Валовой ч. 14 (побѣчъ Центральной Кавярнѣ).

SANS RIVAL MAGASIN GORSET DE PARIS

у Львові Пляцъ Галицкій ч. 15.

въ гмаху Бянку гипотечного поручає правдивѣй парижскѣй Горсетѣ дамскѣй найновшого фасону теперѣшного сезону: зъ короткимъ бедромъ и долгимъ сганомъ à la Sigrène C. P. à 3-50, 4-50, 5—, 6-50, шарѣ, креме и бѣлѣй. — Nouveantes Corset Stefanie à 3-50, 4—, 5—, Врукле на 5 гузлѣкѣвъ. — Corset Kirass 36—38—40 цтм, довгѣй, франц. нитяный Дрелихъ à 3, 3-50, 4, 5, 6. — Corset Panzer 34—36 цтм, довгѣй франц. нитяный Дрелихъ à 2-50, 3, 4, 5.

Всякѣй части рѣжнѣй величинѣвъ суть завше на складѣ вѣдъ 1.50—20 зр.

Всякѣй замовленя зъ провинціи выконують ся якъ найскорше.

Терпите ломанѣ руки або ноги, рванѣ, гостецъ, ревматизмъ, котры вамъ особенно долягають въ порѣ вогкѣй дощевѣй?

Читайте якъ помагає въ такихъ терпѣннѣхъ:

„Excelsior“

Подяка. Веч. п. Брониславъ Виткевичъ, антикаръ у Львові. Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшѣй слова подяки за Вашѣ дѣйстно чудесный Excelsior. Страшнѣй терпѣннѣя, якѣ выдержавъ я зъ каждою змѣною воздуха, довгѣй лѣта треваючѣй болѣ въ костяхъ нѣгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою одняти, по натертю кѣлькѣхъ фляшокѣвъ „Excelsior“ а. — Вдичность моя для Васѣ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ еп вѣдгомомъ най будуть тѣ слова мои подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891.

Антоній Гордынскій.

Такихъ подякъ получивъ винаходець „Excelsiora“ тысячѣ — бо каждому помагає скоро и разъ на всегда.

Спродавувати можна найменше 2 фляшки, котры коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надѣслати 1 зл. 50 кр. т. е. за 2 фляшки „Excelsiora“ оплатю почтову и опаковане.

Прошу адресовати В. Виткевичъ, антикаръ, Львовъ-Пѣдзамче.